

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 61/2010-18

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 16. februára 2010 predbežne prerokoval sťažnosť L., T., zastúpeného advokátkou JUDr. I. R., K., vo veci namietaného porušenia čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky a jej rozhodnutím č. k. VI/2 Gd 269/09-11 z 12. októbra 2009 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť L. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 18. decembra 2009 doručená sťažnosť L., T. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) a jej rozhodnutím č. k. VI/2 Gd 269/09-11 z 12. októbra 2009.

Z obsahu sťažnosti vyplýva: «Š. T. podali dňa 21.11.2008 žiadosť zo dňa 19.11.2008 na Krajský úrad životného prostredia v P., v ktorej žiadali o udelenie výnimiek zo zákona č. 543/2002 Z.z..

Krajský úrad životného prostredia v predmetnej veci nerozhodol.

Dňa 12.1.2009 bolo doručené sťažovateľovi, L., so sídlom v T., okr. P., zastúpené štatutárnym zástupcom Ing. J. L., upovedomenie o začatí konania o zmene fiktívneho rozhodnutia zo dňa 7.1.2009 vo veci žiadosti Š. T. č. F2008/0236 zo dňa 19.11.2008.

L. tým bolo upovedomené o tom, že krajský úrad životného prostredia, odbor kvality životného prostredia začína konanie o zmene fiktívneho rozhodnutia vo veci žiadosti Š. T. č. F2008/0236 zo dňa 19.11.2008.

V upovedomení je uvedené, že termínom plánovanej činnosti uvedenej v žiadosti Š. T. zo dňa 19.11.2008 a to dňom 1.1.2008 nastala fikcia rozhodnutia podľa § 85 ods. 4 Zákona č. 543/2002 Z.z., v navrhovaných činnostiach, ktorých predmetom je zabezpečenie povinnosti podľa Zákona č. 326/2005 Z.z. o lesoch.

L. podal dňa 20.1.2009 podanie, ktorým žiadal, aby Krajský úrad životného prostredia v P., odbor kvality životného prostredia podľa ustanovenia § 82 ods. 9 písm. a / Zákona č. 543/2002 Z.z. v platnom znení, konanie zastavil.

Sťažovateľ podal na Krajskú prokuratúru v P. podnet na vykonanie prokurátorských opatrení zo dňa 20.1.2009.

Krajská prokuratúra v P. listom zo dňa 19.2.2009 sp.zn. Kd 14/09-9 označeným ako „Podnet na vykonanie prokurátorských opatrení – upovedomenie o jeho vybavení“ oznámila právnej zástupkyňi sťažovateľa, že predmetný podnet odkladá.

Krajský úrad životného prostredia v P., odbor kvality životného prostredia rozhodnutím sp.zn. 1/2009/00192-037/KM-R zo dňa 26.3.2009 zmenil „fiktívne rozhodnutie“ vydané dňa 1.1.2009 v súlade s ustanovením § 85 ods. 4 zákona.

Dňa 19.8.2009 podal sťažovateľ opakovaný podnet na Generálnu prokuratúru SR.

Generálna prokuratúra SR listom sp.zn. VI/2 Gd 269/09-4 zo dňa 26.8.2009 potvrdila príjem predmetného opakovaného podnetu.

Generálna prokuratúra SR listom sp.zn. VI/2 Gd 269/09-11 zo dňa 12.10.2009 oznámila sťažovateľovi, že:

„Š. vzali svoj návrh na začatie konania o udelenie výnimky z ochrany spät'. Krajský úrad životného prostredia v P. rozhodnutím z 20. augusta 2009 č. 1 /2009/00717 konanie zastavil.

Tým pre prokuratúru zanikol dôvod akéhokoľvek ďalšieho právne efektívneho postupu na základe Vašich podnetov v danej veci. So zreteľom na právoplatné zastavenie konania niet v nej takých porušených práv Vášho klienta alebo iného, ktoré možno opatrením prokuratúry napraviť.

Týmto je Vás opakovaný podnet v danej veci podaný 21. augusta 2009 Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky vybavený.“

Predmetné upovedomenie bolo doručené právnej zástupkyňi sťažovateľa dňa 19.10.2009.

Sťažovateľ ďalej považuje za potrebné uviesť, že dňa 11.8.2009 mu bolo doručené Krajským úradom životného prostredia v P. „Oboznámenie účastníka konania a zúčastnených osôb s podkladmi rozhodnutia“ sp.zn. 1/2009-00717-/KM zo dňa 4.8.2009.

Z tohto oboznámenia vyplýva, že žiadateľ Š. T. požiadali žiadosťou zo dňa 7.5.2009 o prehodnotenie prílohy č. 6 a o zmenu rozhodnutia KÚŽP v P. sp.zn. 1/2009/00192-0037/KM-R zo dňa 26.3.2009 o zmene fiktívneho rozhodnutia.

Ako vyplýva z Oboznámenia, dôvodom návrhu žiadateľa na zmenu rozhodnutia zo dňa 26.3.2009 je skutočnosť, že bolo skončené konanie proti Slovenskej republike týkajúce sa práve uvedených území.

Je pravdou, že dňa 20.8.2009 bolo konanie o tejto žiadosti žiadateľa Š. zastavené, vzhľadom na to, že žiadateľ zobrať svoj návrh spät'. ...»

Na základe uvedeného skutkového stavu sťažovateľ tvrdí, že «Postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky pri vybavovaní podania sťažovateľa označeného ako „Opakovaný podnet“ zo dňa 19.8.2009 podaného na Generálnu prokuratúru Slovenskej republiky a listom Generálnej prokuratúry SR sp.zn. VI/2 Gd 269/09-11 zo dňa 12.10.2009 došlo k porušeniu práva sťažovateľa

- domáhať sa zákonom ustanoveným postupom svojho práva na inom orgáne Slovenskej republiky podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR.

Generálna prokuratúra Slovenskej republiky porušila namietané právo sťažovateľa z viacerých hľadísk:

Ako je zrejmé zo skutočností uvedených v článku č. I. tejto sťažnosti a z pripojených listín, ktoré L. má k dispozícii, Š. T. podali dňa 21.11.2008 na Krajskom úrade životného prostredia v P., odbore kvality životného prostredia žiadosť o udelenie výnimky zo zákona č. 543/2002 Z.z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov zo dňa 19.11.2008.

Z uvedenej žiadosti vyplýva, že Š. T. sa nestotožňujú s právnym názorom Ministerstva životného prostredia SR vyslovenom v liste č. 8958/2002-2 z 29.7.2008, ktorý sa zaoberá stupňom ochrany prírody na územiach, na ktorých od 1.8.2008 prestala platiť predbežná ochrana vyplývajúca zo zaradenia týchto území do Národného zoznamu území európskeho významu.

V uvedenej žiadosti sa ďalej uvádza, že s cieľom odstránenia vzájomných rozporov Š. T. žiadajú o udelenie výnimky z § 16 ods. 1 písm. b/, f/ a g/, a z ustanovenia § 15 ods. 1 písm. d / a z § 14 ods. 1 písm. h / Zákona č. 543/2002 Z.z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov.

Žiadateľ sa ďalej odvoláva na ustanovenie § 28 ods. 1 a ods. 2 Zákona č. 326/2005 Z.z. o lesoch, a na rozhodnutie Ministerstva pôdohospodárstva SR č. 4022/2008 z 30.10.2008.

Podľa žiadateľa, činnosť v súvislosti s ktorou žiada udeliť výnimky, spočíva hlavne v spracovaní alebo asanácii výkone práv poľovníctva, ochrane mladých lesných porastov proti nadmerným škodám zverou a aplikáciou feromónových odparníkov, repelentov v jednotkách priestorového rozdelenia lesa uvedených v prílohe predmetnej žiadosti.

Žiadateľ okrem toho uvádza, že príloha č. 5 jeho žiadosti obsahuje JPRL, ktoré boli uznané príslušnými orgánmi štátnej správy lesného hospodárstva za zdroje reprodukčného materiálu lesných drevín podľa Zákona č. 237/2004 o lesnom reprodukčnom materiáli. V súvislosti s tým žiadateľ žiadal aj o súbežné povolenie výnimiek zo zákazov podľa § 16 ods. 1 písm. b / a f / a z § 14 ods. 1 písm. h / do konca platnosti lesného hospodárskeho plánu, teda do konca roka 2016.

Žiadateľ zároveň požiadal udeliť výnimky do konca roka 2016 a zároveň odňať rozhodnutiu odkladný účinok. ...

Tým, že Generálna prokuratúra SR opakovaný podnet sťažovateľa zo dňa 19.8.2009 odložila bez jeho meritórneho vybavenia, porušila tým právo sťažovateľa zakotvené v článku 46 ods. 1 Ústavy SR, podľa ktorého, má každý právo domáhať sa zákonom ustanoveným postupom svojho práva na súde alebo inom orgáne Slovenskej republiky.

Z ustanovenia § 3 ods. 1 a 2 Zákona o prokuratúre vyplýva, že prokuratúra nie je oprávnená vyberať si, v ktorých prípadoch porušenia zákonnosti vykoná opatrenia na zistenie a odstránenie tohto porušenia, ale je povinná vo verejnom záujme vykonávať tieto opatrenia vo všetkých prípadoch porušenia zákonnosti a je zároveň povinná využívať všetky zákonné prostriedky tak, aby ochrana práv bola účinná a rýchla.

Zároveň z ustanovenia § 34 ods. 1 Zákona o prokuratúre vyplýva, že sa podávateľ podnetu môže domáhať preskúmania zákonnosti vybavenia podnetu opakovaným podnetom, ktorý vybaví nadriadený prokurátor.

Z citovaného ustanovenia Zákona o prokuratúre vyplýva, že domáhať sa spôsobom vybavenia podnetu opakovaným podnetom je právom osoby podnet podávajúcej, ktorému zodpovedá povinnosť nadriadeného prokurátora podnet vybaviť.

Vybavením opakovaného podnetu je potrebné bez akýchkoľvek pochybností podľa ustanovenia § 34 ods. 1 Zákona o prokuratúre rozumieť preskúmanie zákonnosti vybavenia podnetu.

Prokurátor Generálnej prokuratúry SR však, ako je zrejmé, z jeho listu zo dňa 12.10.2009, takýmto spôsobom nepostupoval.».

Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd o jeho sťažnosti nálezom takto rozhodol:

«Právo sťažovateľa domáhať sa zákonom ustanoveným postupom svojho práva na inom orgáne Slovenskej republiky podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky pri vybavovaní podania sťažovateľa označeného ako „Opakovaný podnet“ zo dňa 19.8.2009 podaného na Generálnu prokuratúru Slovenskej republiky a listom Generálnej prokuratúry SR sp. zn. VI/2 Gd 269/09-11 zo dňa 12.10.2009, bolo porušené.

Ústavný súd Slovenskej republiky zakazuje Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky pokračovať v porušovaní namietaných právach sťažovateľa.

Odporca je povinný nahradiť sťažovateľovi všetky trovy tohto konania.»

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Sťažovateľ namietá postup generálnej prokuratúry v konaní a jej rozhodnutí č. k. VI/2 Gd 269/09-11 z 12. októbra 2009 s odôvodnením, že uvedeným konaním bol porušený čl. 46 ods. 1 ústavy.

O zjavnej neopodstatnenosti návrhu možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu tohto základného práva alebo slobody, ktoré označil navrhovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnený návrh preto

možno považovať ten, pri predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, I. ÚS 110/02, I. ÚS 88/07).

Stanovisko generálnej prokuratúry, s ktorým sťažovateľ nesúhlasí, je plne v súlade s právomocami prokuratúry v danej oblasti. Generálny prokurátor Slovenskej republiky (ďalej len „generálny prokurátor“) je oprávnený podať protest a podniknúť iné kroky voči orgánom označeným ako porušovatelia zákona, ak dôjde k takému názoru v súlade so zákonom. Takýto postup je generálny prokurátor povinný zachovať vtedy, ak zistí, že právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu bol porušený zákon, a ak to vyžaduje ochrana práv a zákonom chránených záujmov fyzických osôb alebo právnických osôb alebo štátu a túto ochranu nie je možné dosiahnuť inými právnymi prostriedkami.

V danom prípade generálny prokurátor dospel k záveru, že postup orgánu verejnej správy bol v súlade so zákonom, čo v odpovedi sťažovateľovi aj zdôvodnil. Jeho odpoveď treba vidieť v kontexte so stanoviskom Krajskej prokuratúry v P., ktorá poskytla odpoveď na všetky sťažovateľom označené základné práva, ktorých porušenie namieta, v súlade so zákonom.

Za danej situácie však bolo treba posúdiť postup generálnej prokuratúry za legitímny výkon právomoci orgánov prokuratúry v danej oblasti.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde tak, že sťažnosť odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. februára 2010